

[Gert Petersen.]

med. Men hertil kommer som et fjerde element – og det er det, som venstre og de konservative har bragt ind i billedet – massive overførsler til erhvervslivet og til kapitalejerne, overførsler, der, som jeg sagde tidligere, både vil øge arbejdsløsheden og belaste betalingsbalancen. Jeg kunne i den forbindelse godt have lyst til at stille et spørgsmål: et forholdsvis fornuftigt forslag om tilskud til husejere, der ville formindske deres varmeenergiforbrug, er blevet lavet om til et fradragsforslag, som måske vil koste mange hundrede millioner kroner, selv om jeg godt ved, der står et eller andet med 200 mill. kr., men metoden, man arbejder med, er jo sådan, at de borgerlige partier meget vel kan sige, at det kan ikke lade sig gøre, og så er man oppe på at skulle bruge måske over 1 mia kr. til dette fradrag. Jeg ville godt spørge helt konkret – nu har der været talt så meget om en fradragsreform, skatte- og afgiftsministeren har lovet, at fradragsreformen var på vej – hvad betyder det nye fradrag, som man her indfører, for den fradragsreform? Betyder det ikke en forsinkelse af fradragsreformen i adskillige år? Eller betyder det, at der kun skal gennemføres en halv fradragsreform, for nu har man lovet venstre og de konservative at fastholde dette nye fradrag, der er indført?

Jeg ved ikke, hvem der vil svare mig, om det er finansministeren eller undervisningsministeren, men jeg håber altså, at jeg får et svar på det spørgsmål, det vil jeg meget gerne have.

Vi må konstatere, at den udgang på forhandlingerne, som glæder hr. Poul Schlüter, ikke var nødvendig. Der kunne være gennemført andre ting her i folketinget, og jeg synes som sagt, at udgangen på forhandlingerne blev karakteriseret ganske godt af Specialarbejderforbundets formand, hr. Bording, som jeg citerede indledningsvis.

Jeg er ked af, at jeg nu kun har undervisningsministeren at spørge – nej, dér kom finansministeren igen, det var godt, for jeg har nemlig et spørgsmål til, som jeg meget gerne vil have besvaret. Jeg vil godt høre, hvad der er blevet af det gamle augustforlig, det fra 1976. I en diskussion i radioen, som jeg deltog i, fik jeg det indtryk, både af socialdemokratiets repræsentant og af kristeligt folkepartis repræsentant, at dette augustforlig nu var faldet på gulvet. Under alle omstændigheder får vi andre det indtryk, at det er gået i opløsning.

Derfor vil jeg da godt høre: når de to partier centrum-demokraterne og kristeligt folkeparti ikke under nogen omstændigheder ville være med til at opfylde augustforligets forpligtelser til at gennemføre, hvad der blev kaldt en rimelig beskatning af kapitalgevinster, føler socialdemokratiet sig så bundet til fortsat at leve op til, hvad man må kalde de reaktionære dele af augustforliget fra 1976, som f. eks. de offentlige nedskæringer, som man dengang aftalte?

I augustforliget af 1976 blev det bestemt, at i dette finansår skulle der skæres 2 mia kr. af finansloven, i næste finansår 3 mia kr., men jeg har det indtryk – det er da i hvert fald noget positivt – at i dag er tabuet omkring de offentlige udgifter forsvundet, og vi øger i dag statsudgifterne. Så ville det da også være meningsløst, hvis regeringen føler sig forpligtet til at skære ned på finansloven for 1978 med 1 mia kr. Det vil jeg altså gerne have klarhed over.

Spørgsmålet er: hvad sker der nu? Vi er altså kommet til enden af en vej, men det er så sandelig ikke den sidste afslutning, vi står ved. Inden længe skal vi såmænd nok til det igen. Her ser jeg, at Aktuelt skriver torsdag den 1. september:

»Der er åbenbare mangler i det forlig, der blev accepteret i nat. Det er f. eks. uforståeligt, at ikke et flertal i folketinget forlangte en beskatning af kapitalgevinster på jord og fast ejendom med netop nu.

Men der var ikke et flertal, og det bliver alle nødt til at acceptere.«

Jeg kan godt sige, at jeg ikke synes, der er grund til at acceptere det, men jeg skal komme tilbage til det. Nu vil jeg først og fremmest have at vide: hvad vil man gøre, når den ordinære folketingssamling begynder? Vi beklager som sagt, at det oprindelige forslag, regeringens oplæg, end ikke blev lagt frem til forhandling her i folketinget. Men vi har både hørt hr. Auken i dag, og jeg ser, hvordan han forleden til en glimrende avis, der hedder min-avisen, det var den 1. september, udtalte:

»Jeg har selv i folketingssalen sagt, at vi ikke i denne ekstra samling vil være med til at tage fat på værdistigningsafgifter. Til gengæld finder jeg det særdeles nødvendigt, at vi går i gang med dette problem ved den nye samlings begyndelse i oktober.«

Jeg hørte hr. Auken sige nogenlunde det samme her. Det er en udbredt opfattelse – den